

Jednou Afrika, navždy Afrika, říká Fridrich

ANETA BERÁNKOVÁ

Nelehký úkol čekal na skupinu dobrovolníků v čele s pastorem Karlem Fridrichem (na snímku). Za necelé tři týdny museli postavit dva byty pro pracovnice dětského domova v Africe. Vše úspěšně zvládli a už nyní se dívají směrem vpřed. Na sluncem rozpálený kontinent by se Fridrich rád vrátil. „Říká se, že jednou Afrika, navždy Afrika. Člověku přiroste k srdci. Pokud o nás bude zájem, rádi pojedeme i příští rok,“ říká pastor z Hustopečí na Břeclavsku.

Letos pracovali v Tanzanii,

především ve městě Morogoro. „Bydlení je tam nesmírně důležité, protože každý pracovník nebo dobrovolník, který tam přijde, absolutně ztratí soukromí. Je pořád s dětmi a nemá vůbec žádný čas sám pro sebe,“ vysvětluje po příjezdu Fridrich.

Byty budovali v domě starém několik desítek let. První patro bylo nedokončené, chyběly například stropy, a nacházelo se v něm skladiště. „Primární úkol tedy byl vytvořit stropy. S tím souviselo opravit cisternu na vodu, která se v Tanzanii nachází většinou na půdách. Zjistili jsme taky, že je v dost zoufalém stavu elektřina. Dělali jsme i rozvody vody,

bourali jsme příčky a stavěli nové. Nakonec jsme ještě budovali kuchyňskou linku,“ vyjmenovává muž.

V týmu dobrovolníků byl kromě Fridricha ještě pravidelný účastník výprav Jan Gavlík a dva nováčci, Marián Lokaj a Josef Bráblík. „Byl to fajn tým. Důležité je, aby byl každý samostatný. Práci jsme si rozdělili a jen proto jsme ji mohli za pár dnů zvládnout takový kus,“ pochvaluje si člen apoštolské církve a podotýká, že jim s nadšením pomáhaly i tamní děti. Na závěr mise se vypravili na Zanzibar, kde putovali po stezce koření. „Máme spoustu zážitků. Ale hlavně jsme byli rádi, že jsme mohli být přímo s těmi dětmi. Máme radost, že děti v domově nachází bezpečí,“ dodává vedoucí výpravy.